

Rasprovocateur met romantische ziel

Noem Ivo Dimchev (°1976) geen relnicht. De Bulgaarse schrijver, regisseur, performer, travestiet en zanger heeft veel meer in zijn mars dan wat vuile praatjes of choquerende plaatjes. In zijn performances zoekt hij de grenzen op van wat toonbaar is, maar niet zonder hoger doel.

EVELYNE COUSSENS

Waarom Ivo Dimchev?

1 Ivo Dimchev is een cross-over tussen een bodybuilder, een contratenor en een travestiet. Een figuur die Aerts al jaren intrigeert, maar van wie hij tot nu nog nooit een voorstelling kon meepikken. Verwacht een niet echt traditionele voorstelling die balanceert op de grens tussen theater en performance. "Maar dat zijn vaak de dingen die ik het interessantst vind. Het theater van vandaag moet openstaan, moet grenzen negeren, en dat is precies wat iemand als Dimchev doet."

► Ivo Dimchev (L) in *Operville*. Stef Aerts: 'Het theater van vandaag moet grenzen negeren, en dat is precies wat Dimchev doet.' © RV

zich in *The P-Project* (2013) schaamteloos te tonen – in diverse graden van exhibitionisme.

Het zou inderdaad fout kunnen klinken: de almachtige regisseur die zijn performers of zijn publiek met voorbedachten rade inzet in zijn spectaculaire spel. Critici verwijten hem enerzijds dat 'misbruik', anderzijds ook het feit dat hij de uitbuiting van het lichaam toont, maar daar niets constructiefs tegenover zet.

Kwetsbaarheid

Het eerste verwijt blijft moeilijk overeind bij de vaststelling dat Dimchev niet zelden de controle over zijn show, en daarmee zijn machtspositie, op de helling zet. Veel van zijn performances bevatten een interactief element dat het publiek de touwtjes in handen geeft. In *FB Theater* (2015) laat hij het publiek via Facebook reageren en verwerkt hij die *stream of comments* direct in de dialogen van de performers. Hij kan nooit voorzien wat het resultaat zal zijn.

In *The P-Project* is het nog spannender: daar nodigt hij toeschouwers uit om zijn plaats in te nemen op scène. Op sommige avonden levert dat een vreemde coup op van mensen die zich –

Dimchev speelt wrede spelletjes rond het exposeren en exploiteren van het lichaam

erotiserende plaatjes met suggestieve fade-outs. Neen: Dimchev stelt, vaak in het kille schijnsel van de zaallichten, de lichamen aanwezig en toont alles *in your face*.

Verontrustend daarbij is dat er in combinatie met het naakte lichaam vaak macht en misbruik in het spel zijn. De Bulgaar speelt wrede spelletjes rond het exposeren en exploiteren van het lijf. Een kapitalistische samenleving waarin alles te koop is, vormt daarbij het weinig opwekkende achtergronddecor, zoals in *Lili Händel* (2007), waarin hij staaltjes van zijn bloed aftapt en per opbod verkoopt aan zijn publiek. Omgekeerd betaalt hij zijn toeschouwers dan weer royaal om

Hij laat zich pijpen op scène. Hij verkoopt zijn eigen hiv-geïnfecteerd bloed. Hij overtuigt zijn publiek om seks te hebben op de Bühne, op een achteloos rondslingerende matras. Neen, Ivo Dimchev is niet vies van wat provocatie.

Sinds zijn entree in het Vlaamse podiumkunstenveld, begin dit millennium, lijkt de excentrieke Bulgaar – een travestiete verschijning met indrukwekkende falsetstem – te kicken op het exposeren van bloot: zijn eigen bloot (*I-on*, 2011), dat van zijn performers (*X-on*, 2011) en in *The P-Project* (2012) zelfs het bloot van zijn toeschouwers. Nu is naakt in de Vlaamse podiumkunsten niet bepaald opzienbarend, maar wat Dimchevs werk anders maakt dan dat van anderen, is zowel de radicaliteit van wat er te zien valt als de politieke ondertoon ervan.

Macht en misbruik

Dimchev maakt performances in de oorspronkelijke betekenis van het woord: alles gebeurt hier, nu en in het echt. Geen doen-alsof-seks. Geen

DMtips

Love at first sight

De Antwerpse cultuurtempels (Monty, DE Studio, Arenberg...) slaan de handen in elkaar voor een zesdaags festival over de liefde. Met nieuwe en oude(re) artiesten. Met Shakespeare en blote lijven. Bezoek zeker ook de tijdelijke nachtwinkel/sisha-bar/peepshow van Benjamin Verdonck en Thomas Verstraeten in de Bourla.

13-18/9 in Antwerpen, loveatfirstsight.be

Sneeuw

Sneeuw van de Turkse Nobelprijswinnaar Orhan Pamuk is een boek over liefde, politiek, religie en de zoektocht naar identiteit. In de theaterbewerking van Luk Perceval zal dat niet anders zijn. Al voegt die er wellicht een actueel laagje over de situatie in Turkije aan toe.

11-14/12 in Vlaamse Opera Gent, daarna op tournee, ntgent.be

Cabane

Titus De Voogdt, Joris Hessels en Robrecht Vanden Thoren spelen de hoofdrollen in dit verhaal van Compagnie Cecilia over vaders en zonen. En een moeilijk verleden dat steeds weer opborrelt. Omdat de tickets zo snel de deur uit gingen, zijn er al nieuwe voorstellingen gepland.

13-29/10, De Expeditie in Gent, compagnie-cecilia.be

Bonte nacht

Bonte nacht is het relaas van drie mensen die zichzelf en elkaar met emmers verf bekladden. Net zolang tot ze tot extravagante, glibberige wezens transformeren. Wezens die zo uit kinderdromen lijken te komen. Een coproductie van De Maan en Tuning People, voor kleuters vanaf 4 jaar.

8-9/10 in De Maan in Mechelen, daarna op tournee, demaan.be

Nicht schlafen

De nieuwste creatie van Alain Platel en Ballets C de la B. Inspiratie vond Platel bij componist Gustav Mahler en het getroebleerde Oostenrijk van begin 20ste eeuw. Voor het decor werd de hulp van kunstenaars Berlinde De Bruyckere ingeroepen.

Première op 1/9 op de Ruhrtriennale, daarna op tournee in o.a. Antwerpen en Leuven, lesballetscdelab.be

Young Baghdad

Geen theatervoorstelling, maar een debat. Over jongeren in Bagdad en hoe zij naar zichzelf en hun toekomst kijken. Een idee van theatermaker Mokhalad Rasem na een workshop die hij vorige zomer gaf aan de Universiteit van Bagdad.

13-14/10 in Antwerpen, toneelhuis.be